

Verslag bewonersavond warmtebuffer Merwedekanaalzone

Datum: 14 juli 2021

Aanwezig: 16-18 bewoners, Marcel Blom (Architect), Karin van der Weele, Vera Haaksma, Mieke Coenen, Ron te Veldhuis (gemeente Utrecht), Boudewijn Janse de Jonge, Sander Tensen, Karin de Backer, Lotte Hulshoff, Mart Scheepers (Eneco)

Introductie en toelichting proces

Mart Scheepers (Eneco) start het overleg met een korte voorstelronde van iedereen die vanavond namens de gemeente en namens Eneco aanwezig is. Vervolgens neemt hij het programma en het proces van de avond door. Ook biedt hij excuses aan voor de chaotische aanloop met de twee brieven.

Introductie gemeente (Gemeente Utrecht, Vera Haaksma)

Vera werkt voor de gemeente Utrecht aan de energietransitie. Ze legt uit dat de gemeente Utrecht streeft naar een klimaatneutraal Utrecht. Daarom wil de gemeente van het aardgas af en op zoek naar alternatieven (duurzame elektriciteit, duurzame warmte) duurzame gassen is ook een mogelijkheid maar we weten al dat die niet op korte termijn beschikbaar zijn en deze zitten dan ook niet in de korte termijn strategie.

De gemeente heeft de transitievisie warmte ontwikkeld. Het eerste gedeelte is gepresenteerd en openbaar. Hier staan 3 onderdelen in. Ten eerste is het natuurlijk van belang om de energievraag terug te dringen. Het verduurzamen van de bronnen is een tweede onderdeel, waar de gemeente nu ook samen met Eneco naar kijkt. Ten derde moet de energieinfrastructuur worden aangepast zodat het aansluit bij de duurzame bronnen. De energie-infrastructuur aanpassen is het belangrijkste onderdeel van de transitievisie warmte waar de gemeente nu mee bezig is. Het toekomstige energienetwerk vraagt veel ruimte in de stad om die nieuwe infrastructuur vorm te geven. Voor het warmtenet is het belangrijk om warmtebuffers in het net te hebben, omdat een aantal bronnen, zoals omgevingswarmte en geothermie een basishoeveelheid energie leveren die niet aansluit op het vraagprofiel van de woningen. Het mogelijk maken van een aantal buffers in de stad zou het warmtenet in Utrecht geschikt maken voor het verduurzamen van die bronnen. Dat is een reden voor de gemeente om er in de ruimtelijke strategie rekening mee te houden dat een aantal buffers nodig zal zijn. Zo zou er in Lage Weide een kunnen komen te staan. Een van de andere locaties is de locatie waar het vanavond over gaat.

Met de warmtebuffers wordt direct CO₂-bespaard, een belangrijk doel voor de stad en daar rapporteren we ook over naar de raad. De locatiekeuze van de buffers is vrij beperkt. Je moet immers in de buurt zitten van een warmteoverdrachtstation (WOS) op een kruispunt van transportnet en het distributienet, omdat je daar de maximale winst kunt halen. Deze locatie is daarmee een van de belangrijkste zoekgebieden geworden voor de warmtebuffer. Meer informatie over de energietransitie in de regio is te vinden via de links op de slide in de presentatie. De presentatie wordt nadien met de bewoners gedeeld.

Uitleg stadswarmte (Eneco, Boudewijn Janse de Jonge)

Ongeveer de helft van de woningen in Utrecht is aangesloten op het warmtenet. Dat is behoorlijk. Eneco en de gemeente Utrecht delen een aantal duurzame doelen. Eneco wil in 2035 klimaatneutraal zijn. Dat is behoorlijk rap. Eneco neemt deze duurzame doelen serieus en heeft anderen nodig om deze te kunnen realiseren, zo ook de gemeente Utrecht.

Het warmtenet zijn de ondergrondse leidingen waarmee je de woning verwarmt. Aan de andere kant van die leiding zitten zo veel mogelijk duurzame bronnen die de warmte leveren. Als we naar de verduurzaming van de gebouwde omgeving kijken, dan zien we dat nu 8 miljoen huishoudens een gasaansluiting hebben. Dat wil Eneco vervangen voor duurzame energie en daar zijn duurzame bronnen voor nodig. Eneco heeft warmtenetten in onder andere Utrecht, Rotterdam en Den Haag. Deze netten liggen vaak in dichtbevolkte gebieden. Eneco heeft een plan voor Utrecht, waarin zij het warmtenet gaat verduurzamen. Naar de toekomst toe wordt het net steeds groener. Zo is Eneco samen met het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden bezig met het ontwikkelen van de grootste warmtepomp van Nederland. Daarnaast is Eneco bezig met restwarmte uit datacenters, elektrodeboilers en warmtebuffers (dag-nacht-opslag), 5 in totaal waarvan 4 in Utrecht en 1 in Nieuwegein).

Waarom de warmtebuffer

In de ochtend is de warmtevraag soms wel twee keer zo groot als in de nacht. Die ochtendpiek wordt nu voor een groot deel geproduceerd met gasketels. Het idee van een warmtebuffer is dat je de buffer 's nachts laadt met duurzame bronnen en in de ochtendpiek ontlad, waardoor je de gasketels niet hoeft in te zetten en 10 tot 20% minder gas hoeft te stoken, en daarmee ook 10-20% CO₂ besparing. De meeste warmtenetten in de wereld hebben daarom warmtebuffers. De warmtebuffer werkt daarom als het ware als een grote thermoskan die 's nachts laadt en 's ochtends ontlad op de piek van de vraag, zodat warmte niet met gas opgewekt hoeft te worden.

Beoogde locaties

Door de opzet van het warmtenet in Utrecht is per deelgebied is één buffer nodig om de ochtendpiek te kunnen afvlakken. Daarom zijn er plannen om een buffer te plaatsen in Nieuwegein, Rijnsweerd, Overvecht (onderdeel van het warmtepomp project op het terrein van Hoogheemraadschap Stichtse Rijnlanden), Lage Weide en in de Merwedekanaalzone bij het WOS van Eneco.

Eneco legt vervolgens aan de hand van een plattegrond uit dat als de warmtebuffer er komt, de drie olietanks die nu op het terrein staan vervangen worden door de buffer. Daarnaast staan er nog oude schoorstenen. Die zijn monumentaal en blijven ook staan.

Eneco heeft de afgelopen periode ook veel moeite ingestoken om woningbouw hier mogelijk te maken. Daar is ook veel geld in gegaan. De dieselketels zijn bedoeld om pieken in de vraag op te vangen maar die maken veel geluid en daaromheen kon daarom geen woningbouw worden gerealiseerd. Afgelopen jaren heeft Eneco daarom geïnvesteerd om pieken anders op te kunnen vangen en de warmtebuffers hebben daar een belangrijke rol in. Het uit bedrijf stellen van de dieselketels en de komst van de warmtebuffer is dus met elkaar verbonden. Het terrein blijft een warmteoverdrachtstation dat hoge temperatuur warmte omzet naar lagere temperatuur en klaar maakt voor distributie naar de wijk.

Omgevingsaspecten

Het formaat van de buffer is 18 meter bij 19,5 meter. De buffer moet, zoals de gemeente ook aangaf, in de buurt van het WOS geplaatst worden. Op die manier kan de buffer worden geladen met een hoge temperatuur voor de optimale volume-efficiëntie. Er geldt geen risicocontour voor de buffer. Ook is er geen geluids- of emissiecontour.

Eerste ronde vragen

- Een bewoner vraagt wat de doorslaggevende factoren/randvoorwaarden zijn om te bepalen welk gebied een zoekgebied voor warmtebuffers wordt.

De buffer moet in de buurt van de transportleiding zitten om hem 's nachts te kunnen laden met duurzame warmte. En dicht bij het transportnet om de warmte te kunnen leveren in het distributienet (de buizen die naar gebouwen gaan). Die kruising zit bij de Warmteoverdrachtstations (WOS) en daarom is er geen goede andere locatie dan de locaties die nu zijn voorgesteld.

- Een bewoner vraagt waarom er is gekozen voor een bovengronds buffervat en niet voor aardwarmteopslag.

Dit zijn eigenlijk 2 vragen. De eerste vraag is het realiseren van een warmtebuffer ondergronds. Eneco antwoordt dat ook deze mogelijkheid is bekeken, maar dat dit geen bewezen techniek is, zeker niet op deze schaal. In dit geval zou je 18 meter de grond in moeten, wat ook weer onderhoudsissues en veiligheidsissues met zich meebrengt. Op kleine schaal heeft Eneco hiermee geëxperimenteerd en dit is erg slecht bevallen. In een drukke omgeving wil je hiermee niet experimenteren en wil je gebruik maken van bewezen techniek. Daarnaast, als het al bewezen techniek was, is het ook nog erg duur en zou de businesscase dat niet aankunnen. Het is technisch mogelijk om de buffer een meter in de grond te zetten, maar dat levert relatief weinig ruimtewinst op en kost veel geld, omdat je een betonnen bak onder de buffer zou moeten maken. Dat is dus deels een kostenoverweging geweest. Het tweede gaat over opslaan van warmte in aardlagen, dat is een warmte-koude opslag dat hebben we niet nodig. Die opslag gaat ook maar tot maximaal 25 graden. Er wordt wel onderzoek gedaan naar hogere temperatuur opslag in die aardlagen maar dat is nog niet uitontwikkeld. Daarnaast gaat het dan ook vooral over seizoensopslag terwijl we hier zoeken naar het afvlakken van de pieken in vraag gedurende een dag en dan is een warm water buffer feitelijk de enige oplossing. Eneco staat er voor open om de technische aspecten achter deze overweging bij behoefte nader toe te lichten.

- Een bewoner vraagt waarom er niet is gekozen voor een grote warmtepomp of serie warmtepompen met aardwarmte als bron.

Eneco meldt dat het belangrijk is om te realiseren dat de warmtebuffer geen bron is, maar een opslagmiddel om de energievraag af te vlakken. Dat is een ander doel. Je wil een dagbuffer en in de latere toekomst ook een seizoensbuffer. De bewoner geeft aan dat warmtepompen wel als buffer kunnen functioneren. Eneco geeft aan dat warmtepompen geen opslagmiddel zijn. Er wordt wel onderzoek naar gedaan. Eneco ziet ook wel mogelijkheden om warmte te winnen uit oppervlakte water. Daar wordt serieus naar gekeken maar het is een ander project. De discussie wordt erg technisch en Eneco biedt aan om met geïnteresseerden hierover verder door te praten. De gemeente geeft aan dat veel van deze vragen ook zijn gesteld aan de raad beantwoording van de vragen is ook terug te vinden op de website van de gemeente.

- Een bewoner vraagt wat de duurzame bronnen zijn die 's nachts het buffervat opladen en hoe groen deze zijn.

Eneco antwoordt dat dit de biowarmte-installatie op Lage Weide is. Deze kan die duurzame warmte op 95 graden laden in de buffer. Dat kan worden aangevuld met lokale duurzame bronnen.

- Een bewoner merkt op dat de warmteleiding voor de woningen in de Merwedekanaalzone vorig jaar onder het Merwedekanaal is doorgeboord en dat de bestaande woonwijk (Jekerstraat/Bijleveldstraat) daar niet op kon worden aangesloten. Daarnaast wordt opgemerkt dat Stedin de afgelopen maand een gasleiding heeft vervangen voor de komende 50 jaar. De bewoner vraagt zich af hoe dit te rijmen is met de gemeentelijke strategie voor de verduurzaming van de verwarming van huizen.

Op de eerste opmerking van de bewoner antwoordt de gemeente dat de nieuwe leiding waar de bewoner over spreekt een transportleiding betrof. Nieuwe aansluitingen zijn daarop niet aan te sluiten. Bij een distributienet zou dat wel kunnen. Op het moment zijn de plannen voor een aardgasvrij alternatief voor de wijk nog niet volledig uitgewerkt. Daarom kan het helaas gebeuren dat er kansen worden gemist. We werken er hard aan om die kansen in de toekomst te kunnen benutten. Bij het tweede deel van de gestelde vraag geeft de gemeente aan dat, terwijl ze haar plannen ontwikkelt, er in de tussentijd ook andere werkelijkheden zijn waar ze mee te maken heeft. De gasleidingen, waarvan Stedin aangaf dat ze omwille van de veiligheid vervangen moesten worden, zijn daar een voorbeeld van. Het is inderdaad jammer dat dit moest gebeuren, maar het was noodzakelijk.

- Een bewoner merkt op dat de woonarken niet zijn ingetekend op de plattegronden die in de presentatie zijn getoond. Eneco geeft aan dit in het vervolg mee te nemen.
- Daarnaast worden vragen gesteld over de locatie van de te handhaven schoorstenen op het terrein van Eneco en over de precieze locatie en indicatie van hoogte van de warmtebuffer. Eneco geeft aan dat deze vragen aan bod zullen komen in de presentatie van de architect later in deze bewonersavond.
- Een bewoner merkt op dat de buffer in een verdicht gebied komt te staan, vrij dichtbij woningen, en vraagt of er mogelijkheden zijn om de buffer kleiner te maken en (een deel van) de andere vier buffers, die mogelijk in minder verdicht gebied liggen, te vergroten?

Eneco antwoordt dat als je de koudste winterdag probeert af te vlakken, ongeveer 40.000 m³ aan opslag nodig is. Deze capaciteit heeft Eneco gehalveerd in de plannen voor de buffers omdat dit bijna nooit voorkomt. Ook is de buffer 1,5 meter lager dan in de oorspronkelijke plannen (18m in plaats van 19,5m) vanwege de Wilhelminawerf. Uiteindelijk is Eneco op een grootte uitgekomen die voldoende impact heeft, maar lastig kleiner kan, omdat de impact dan heel snel afneemt. Daarnaast is het zo dat elke warmtebuffer een deelgebied van het warmtenet "voedt". Het is daarom niet mogelijk om de buffer op de ene locatie kleiner te maken en de andere groter.

- Een bewoner vraagt hoe groot de grote warmtepomp, die bij de rioolwaterzuivering ontwikkeld wordt, is qua vierkante meters en vermogen.

Eneco antwoordt dat de pomp een thermisch vermogen heeft van 25 megawatt. De totale oppervlakte van het gebouw is 30 bij 40 meter en daar staat ook een warmtebuffer naast van 18 bij 18 meter.

- Een bewoner vraagt of het mogelijk is om meerdere kleinere buffers neer te zetten, in plaats van één grote.

Eneco antwoordt dat het probleem van opsplitsen is dat je meer grondoppervlakte nodig hebt, maar slechts een paar meter hoogtewinst kunt behalen. Het vermogen van de buffer wordt met name bepaald door de diameter. Het reduceren daarvan heeft een significant effect. Met slechts 10% reductie in diameter neemt het vermogen af met 30%. En dat vermogen is juist nodig om de pieken mee af te vlakken.

Ter illustratie: Een buffer van 9 meter hoog en 9 meter diameter zorgt voor 90% minder volume dan een buffer van 18m bij 18m. Dus zelfs 2 buffers van 9 meter geven minder dan 20% van de benodigde opslagcapaciteit die hier nodig is.

Ook een te brede (lagere) buffer is niet efficiënt. De scheidingslaag tussen warm/koud is namelijk een meter hoog. Bij een bredere buffer neemt deze scheidingslaag tussen warm en koud water meer volume in, en kan er dus minder warmte worden opgeslagen. Om die reden is een buffer die veel breder is dan 1:1 niet efficiënt. Hier kiezen we al voor een diameter van 19,5m en een hoogte van 18 meter maar meer speelruimte is er eigenlijk niet.

Ontwerp buffer en inrichting gebied (Architect)

De architect legt uit dat hij gevraagd is om voor Eneco en de Gemeente Utrecht een schetsontwerp te maken voor de warmtebuffer. Aan de hand van een plattegrond duidt de architect het gebied en geeft daarbij aan dat er op dit moment een grote transformatie van de Merwedekanaalzone gaande is. Het idee is om de warmtebuffer in te passen in het gebied, want deze verandert van een industriële omgeving naar een woonomgeving. Daarbij heeft de architect een aantal eisen van Eneco meegekregen, namelijk dat:

- Het terrein bereikbaar moet zijn;
- Er incidenteel een transport is over de fietsroute die gepland staat;
- Het terrein afgeschermd moet kunnen worden;
- De buffer van geïsoleerd plaatmateriaal gemaakt moet worden dat vervangbaar is.

Dat zijn de ingrediënten waarmee het architectenbureau aan de slag is gegaan.

De architect heeft vanuit drie invalshoeken naar de vraag gekeken:

- De schaal van de buffer zelf
- De visie op het Eneco complex
- De inpassing van het terrein in de woonomgeving

Schaal 1: de buffer

De architect geeft aan dat er een enorme techniek achter de warmtebuffer zit, die hij als een gegeven ziet. De architect kijkt vooral naar hoe de buffer er uit komt te zien, gelet op onder andere de kleur, het materiaal en het reliëf. Daarvoor heeft de architect een aantal ideeën uitgewerkt. Het uitgangspunt daarbij is dat de buffer zo neutraal mogelijk wordt ingepast. Daarom heeft de architect gekozen voor een donkere kleur op de buffer. Deze donkere kleur breekt de zwaarte van het element. Het is een industrieel gebouw, maar de architect heeft er ook geprobeerd een bepaalde zachtheid aan te geven, onder andere met reliëf. Daarnaast

probeert hij te zoeken naar een inpassing die past bij het kleurenpalet van de omgeving (Wilhelminawerf, De Nieuwe Defensie).

Schaal 2: het Eneco complex

De architect heeft gekeken hoe het complex samengebracht kan worden en hoe hier een stoer, industrieel monument van gemaakt kan worden. De ervaring leert namelijk dat als je oude industriële gebouwen op een goede manier inpast, deze prima in een woonomgeving terecht kunnen komen. Daarnaast zal de inpassing in de woonomgeving en een bepaalde zachtheid ook terugkomen in de omheining (het hek om het terrein), die de soepele overgang naar de woonomgeving moet vormen. Op deze manieren wil de architect voor de toekomst meer eenheid op het terrein creëren.

Aan de hand van een kaart legt de architect vervolgens uit hoe hij denkt dat het complex georganiseerd kan worden. Er worden stilstaande en bewegende beelden vanuit verschillende kanten van het complex en de buffer getoond. Deze zijn op de presentatie terug te zien, die wordt nagestuurd.

Schaal 3: het terrein

Wat de stedenbouwkundige invulling betreft, verwacht de architect dat de donkere kleur van de buffer heel goed afsteekt tegen de groene omgeving. De architect heeft een aantal referenties gebruikt om te laten zien hoe groen gecombineerd wordt met industrieel.

Dit is een eerste impressie. Uiteraard moet een aantal zaken nog verder worden uitgewerkt.

Tweede ronde vragen

- Een bewoner vraagt of het bestaande gebouw van Eneco ook aangepakt/opgeknapt wordt, omdat dit gebouw niet mooi is.

Eneco geeft aan dat zij van plan is het bestaande gebouw een opknopbeurt te geven en zaken die kapot of verschoten zijn aan te passen, maar dat nog niet aangegeven kan worden wanneer grote aanpassingen zullen plaatsvinden. Dat heeft ermee te maken dat Eneco op dit moment verkent wat de functie binnenin het gebouw kan worden. Het gebouw houdt de functie van warmteoverdrachtstation, maar er worden ook naar additionele mogelijkheden gekeken in de toekomst. Zo wordt de mogelijkheid onderzocht om gebruik te maken van warmte uit oppervlaktewater. Zo lang nog niet duidelijk is wat de functie van het gebouw zal zijn, zullen aan de buitenkant geen grote aanpassingen gedaan worden. Zaken die wel worden aangepast is:

- Zo veel mogelijk groen op de grond (ook binnen het hek).
- De chroomkleurige buizen die aan de schoorstenen zitten worden weggehaald
- Het huidige oude hek wordt vervangen door een hek rondom dat is ontworpen om aan te sluiten bij de buffer.

Eneco begrijpt dat dit gebouw niet aanspreekt voor de bewoners die er omheen wonen. Eneco gaat intern overleggen wat er toch op korte termijn kan gebeuren om het terrein een mooiere uitstraling te geven [aanvullend: dit gesprek vindt na de zomer plaats].

Het plan is om eind 2022 de buffer te gaan bouwen.

- Een bewoner vraagt of de gemeente Eneco kan aanzetten tot het opknappen van het bestaande gebouw.

De gemeente antwoordt dat dit niet zomaar mogelijk is, omdat het gaat om bestaande bouw waar de gemeente geen partij in is. De gemeente kan zich wel voorstellen dat met de nieuwe functies in het gebied de WOS en het oude gebouw erg afsteken. De gemeente zal daarom met Eneco kijken wat haalbaar is om op korte termijn aanpassingen te doen en hoe snel zekerheid kan worden gegeven over de mogelijke nieuwe functies van het gebouw, zodat een grotere opknopbeurt gepland kan worden.

- Een aantal bewoners vraagt wat het nut is van een hek rondom de warmtebuffer. Eneco antwoordt dat er om verschillende redenen een hek moet worden geplaatst. Enerzijds vanwege de veiligheid, gezien de functie van het WOS en de buffer, maar ook omdat er een wettelijke plicht geldt om het terrein af te schermen. Daarnaast voorkomt het hek vandalisme aan de buffer met bijvoorbeeld graffiti. Daarom zal er een hek komen waar je niet zomaar overheen kunt klimmen (tussen 2.10-2.30 meter hoog).
- Een bewoner vraagt in hoeverre er rekening is gehouden met de zoninval die op de galerijen komt van het Wilhelminawerfgebouw. Zonder tuin en balkon zijn bewoners daar bijzonder aan gehecht. De architect geeft aan dat zon een belangrijke factor is in de gebouwde omgeving, waarbij de buffer als een van de gebouwen wordt gezien. Het voordeel is dat het vat rond is. De hoogte is ongeveer even hoog als het basisdeel van de Wilhelminawerf. De zon draait er omheen. Dat neemt niet weg dat er ten opzichte van de huidige situatie per verdieping andere effecten kunnen zijn. De architect en Eneco kunnen op gedetailleerder niveau inzichtelijk maken wat de buffer betekent voor de zoninval voor de woningen die in het aanpalende gebouw zitten, dus daar komen zij op terug. Eneco voegt daaraan toe dat de buffer voor een groot deel in de blinde gevel van het Wilhelminawerfgebouw komt te staan. [aanvullend: vanwege vakanties hebben we hier nog geen duidelijk antwoord op. Dit wordt separaat toegestuurd].
- Een aantal bewoners vindt het belangrijk dat er voldoende groen wordt ingepast. Bijvoorbeeld op het dak van de buffer of wat flinke bomen om de buffer heen. Eneco geeft aan dat het om veiligheidsredenen helaas niet mogelijk is om groen bovenop de buffer te plaatsen, maar gaat samen met de gemeente kijken hoeveel groen/bomen er voor het gebouw gezet kunnen worden.
- Een bewoner vraagt of de buffer als een innovatieve eyecatcher gebruikt zou kunnen worden, door bijvoorbeeld een klimmuur tegen de buffer te maken of horeca op de buffer te realiseren. Eneco geeft aan dat je bij het plaatsen van iets tegen de buffer helaas al heel snel tegen veiligheidsbezwaren aan loopt. De redenering daarachter is behoorlijk technisch. Maar de buffer moet rondom toegankelijk zijn voor inspectie en onderhoud.
- Een bewoner vraagt of de buffer een meter of twee opgeschoven kan worden. Eneco antwoordt dat een belangrijke afweging in de positionering van de buffer de wens van de gemeente is en anderen die Eneco gesproken heeft. Eneco is gevraagd om zo veel mogelijk van het terrein toegankelijk te maken, zodat mensen kunnen blijven recreëren in de openbare ruimte. Daarom heeft Eneco daar qua positionering rekening mee gehouden. Met de komst van de warmtebuffer verdwijnen de drie olietanks, waarmee er meer ruimte beschikbaar komt op het terrein als openbare ruimte.
- Een bewoner vraagt of er grond gesaneerd moet worden onder de olietanks.

Eneco weet niet zeker of het bodemonderzoek al gedaan is en komt daarom nog op deze vraag terug. [aanvullend: vanwege vakanties hebben we hier nog geen antwoord op. Dit antwoord wordt separaat toegestuurd].

- Een bewoner vraagt of het mogelijk is voor Eneco om zo nu en dan rondleidingen te geven over het terrein voor omwonenden, om daarmee verbinding te creëren in de wijk.

Eneco vindt dit een goed idee. Eneco gaat dit oppakken met de beheerder van het terrein.

- Een bewoner vraagt wat naar verwachting de overlast voor omwonenden wordt tijdens het slopen van de olietanks en het bouwen van de buffer.

Eneco antwoordt dat er voor de buffer op een zodanige manier wordt geheid, dat dit zo min mogelijk overlast geeft. Bij de sloop van de olietanks en de betonnen bak daaronder voorziet Eneco wel wat overlast in geluid en verkeersbewegingen. De verwachting is dat de overlast ten opzichte van de bouwwerkzaamheden voor de nieuwe woningen zal meevallen, maar Eneco begrijpt dat de combinatie wel veel kan zijn. Daarom zal Eneco nog terugkomen op de specifieke planning van de werkzaamheden wanneer die bekend is en bewoners ook informeren wanneer gestart wordt met het werk.

Vervolgproces

Eneco zal een verslag maken met daarin de beantwoording van de gestelde vragen. De slides worden toegestuurd, ook naar de omwonenden die er vandaag niet bij waren maar zich wel hadden aangemeld. Daarnaast is Mart Scheepers (Eneco) bereikbaar voor vragen en opmerkingen via de mail en telefoon.

Het ontwerp wordt de komende tijd verder uitgewerkt. Het concept staat vast, maar als er nog kleine zaken meegenomen kunnen worden, dan doet Eneco dat graag.

Eind augustus begin september zal volgens planning een vergunning worden aangevraagd. Deze zal vervolgens ter inzage worden gelegd. Bewoners kunnen hierop indien gewenst bezwaar maken. Eneco zal het met de bewoners delen wanneer de ter inzagelegging is gestart en wanneer er een definitief ontwerp is.

Laatste ronde vragen

- Een bewoner vraagt of Eneco stukken kan delen ten aanzien van de veiligheidseisen aan de buffer.

Eneco gaat kijken wat ze kan delen. [aanvullend: hier komen we na de zomervakantie op terug]

- Een bewoner vraagt of er cameratoezicht komt of is op het terrein van Eneco en of deze zich ook op de openbare ruimte richten.

Op het terrein van Eneco staan camera's, die zijn gericht op het eigen terrein van Eneco, niet op de openbare ruimte. Mocht het nodig zijn het aantal camera's uit te breiden na de komst van de buffer, dan zullen ook deze alleen op het eigen terrein van Eneco gericht zijn.